

▼ TĚŠÍNSKÝ BOŽKOPIS

ROZHOVOR

MARTIN MRKVA

tvorbu a mnoho dalšího najdete uvnitř!

TÝM BOŽKOPISU

Šéfredaktorka
Klára Moravcová

Redaktoři
Klára Černohorská
Ema Nogawczyková
Anna Murycová
Magdaléna Bilková
Valerie Pavlicová
Hana Mrowiecová

Grafické zpracování
Kamila Sikorová

EDITORIAL

Milí čtenáři, karikaturisté učitelských fotek a zloději odložených Božkopisů pod lavicí,

říkala jsem si, že až budu psát svůj poslední editorial, udělám ho mega dojemný. Tak dojemný, že si nic jiného nepřečtete, jelikož ho svými slzami promočíte. Tak srdcervoucí, že se po chodbách bude ozývat bolestné vytí fanoušků a zapálených čtenářů ... No, jenže ono už je to tu a já nemám žádné drama v rukávu. Spíš nemám žádný rukáv, venku je horko ... A tak marně přemýšlím, jaké posláním si na vás vymyslím tentokrát.

Blíží se léto, období spálených nosů, cyklistických zranění, komárů a jiné havěti topící se v limonádě a následující rychlojízdy na pohotovost. Čas, kdy konečně ukážete světu ty buchty, co jste pekli celou zimu! Ale opatrně, taky byste se měli někdy nudit, aby vám ty prázdniny tak rychle neutekly. Den má sice 16 hodin, ale někdy je i jedna hodina matiky delší.

Tak vám přeji krásné prázdniny, sílu, pevné nervy a aspoň 6 hodin spánku denně. Já se tímto loučím jakožto budoucí exšéfredaktorka a přeji Božkopisu mnoho dalších let.

P. S. Děcka, fakt pozor na ty úpaly, je to svinstvo.

Klára Moravcová
šéfredaktorka

OBSAH

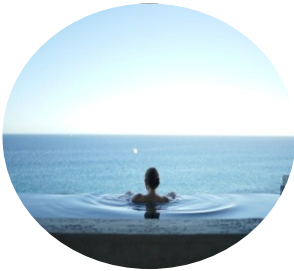
Zelená země, Irsko – 5

Martin Mrkva – 8

Jazyky a svět – 10

Anketa: prázdniny – 11

Profesor Moldrzyk – 12

Přiznání GMCT – 15

Recepty k tabuli: Džem – 16

Lisztwan a jeho TOP5 – 17

Až zavládnou rozpory – 19

Nejzajímavější obydlí světa – 20

Principy Betty McHello – 22

Letní festivaly – 24

Zelená země, IRSKO

Magdalena Bilková

Kouzlo mystických míst s lidstvem přežívá už po staletí právě proto, že v jejich čarovný původ stále věříme. Stonehenge, Loch Ness, Petra, Bermudský trojúhelník či nedaleký Hostýn nás dokážou nabít podivnou silou už jen proto, že ve zdech, v půdě či v hlubinách těchto míst vidíme něco velkého. Něco, co je nad naše chápání. Irsko je zemí mnoha legend, povídek a právě takových míst. Rozhodla jsem se vám tedy pět z nich představit a snad vás i navnadit k jejich návštěvě.

Tara

Kopce Tary můžeme nalézt v hrabství Meath v Irsku. Nadmořská výška je 197 m n. m. Je to nejstarší a nejvíce ctěná irská památka a údajné sídlo legendárních irských králů. Právě na Taře se v dávných dobách odehrálo mnoho významných událostí. Podle legendy zde krásná Gráinne přemluvila Diarmuida z Fianny k tomu, aby s ní v předvečer jejího sňatku s Fionnem MacCumhaillem uprchl. Tara byla také místem, kde proběhla slavná válečná rada krále Nuady Stříbrorukého.

Uaisi přiběn pojeunava o Corinovi Sta bitev, který se postavil na Lialh Fáil a silně zakřičel. Podle toho se rozpoznávali nejvyšší právoplatní králové Irska. V roce 435 zase zapálil sv. Patrik na nedalekém kopci Slane velikonoční oheň, čímž překonal na Taře pohanské ohně. Poté se vydal za nejvyšším králem Laoghairem vyjednávat o svém kázání křesťanství.

V irské mytologii byla Tara také považována za místo, ze kterého se vstupovalo na onen svět. Nalezneme zde 230 metrů dlouhé příkopy známé pod názvem Banketová síň. Údajně zde mohlo hodovat až tisíc mužů najednou. Nedaleko se tyčí Gráinnina pevnost, což je mohyla obehnaná příkopem. Stojí zde také kruhové šikmé příkopy, ve kterých roku 223 král Ulsteru jménem Dúnlaig povraždil na 30 tarských princezen.

O kousek dále stojí vedle sebe pohřební mohyla z doby bronzové a kruhové hradiště pojmenované Královský trůn. Právě zde se osamoceně tyčí Kámen osudu. Jde ve skutečnosti o velmi pěkný kamenný sloup. Dále zde najdeme kruhové hradiště, kde je údajně ve vzpřímené poloze a plně bitevní zbrojí pohřben král Laoghair.

Pod názvem Brú na Bóinne se ukrývá přes 50 starověkých monumentů nacházejících se v oblasti středního Irska. Právě zde je nejhustší koncentrace starověkých památek tohoto druhu v Evropě. Mezi nejznámější zdejší megalitické památky patří hrobky Newgrange, Knowth a Dowth, dále se zde nachází také množství menhirů, jejichž stáří je datováno do období neolitu. Přestože dnes již nevíme, k čemu přesně dané památky sloužily, mají i dnes ohromující sílu a jsou ukázkou víry a náboženských praktik předkřesťanských obyvatel této oblasti. Zdejší starobylé památky jsou součástí světového dědictví UNESCO.

Hrobka Knowth je tvořena kruhy a oblouky, které jsou bohatě zdobeny kameny. Nechybí nejrůznější hadí vzory a prohlédnout si můžete také pozoruhodný motiv slunečních hodin. Interiér této hrobky není přístupný veřejnosti, návštěvníci mají možnost ji si prohlédnout pouze zvenčí. Stejným bodem návštěvy Brú na Bóinne je prohlídka hrobky Newgrange, která je nejlépe zachovanou komorovou či chodbovou hrobkou v Evropě.

Zelená země, IRSKO

Newgrange

Newgrange byl vybudován kolem roku 3200 př. n. l. Pravděpodobně se jednalo o náboženskou stavbu. Hrobka má v průměru 85 metrů a tyčí se do výšky 11 metrů. Stala se tak jedním z největších uměle vytvořených kopců nejen v Irsku, ale v celé Evropě. Jádru mohly je tvořeno 200 tisíci tunami kamení, lasturami z řeky Boyne a vrstvou hlíny. Vnější kruhová stěna je pak zajištěna celkem 97 masivními kamennými bloky. Stavba tohoto monumentálního hrobu tehdejšími lidmi zabrala 40 až 80 let. V dlouhém ohbí řeky v dobách před 5000 lety žily malé zemědělské komunity, kde průměrná délka života činila 30 let.

Obrovský kopec ukrývá mimo jiné i 19 metrů dlouhou chodbu, jež vede od vchodu do jeho nitra, kde se nachází vyzdobená komora. Nad vchodovými dveřmi se nachází zajímavá úzká štěrbin, tzv. světlík. Ten slouží k tomu, aby světlo vycházejícího slunce při zimním slunovratu pronikalo přímo do nitra komory. Lidé údajně kdysi věřili, že právě v nejkratší den roku odlétali duchové zemřelých na paprsku světla ven z hrobu, aby pomohli žijícím lidem navrátit jaro. Celou kruhovitou stavbu navíc obklopuje ještě množství volně stojících kamenů.

Ostrov Man

Jde o místo plné zajímavostí ležící uprostřed Irského moře nedaleko Anglie. Nejpozoruhodnějším jevem bývá nezvykle hustá mlha přicházející od moře. Pokrývá celé údolí i nížiny a snadno se v ní dokážete ztratit. Ale nejde jen o tuto zvláštnost. Na ostrově působí místní parlament s názvem Tynwald. Je považován za jeden z nejstarších nepřetržitě fungujících parlamentů na světě. Žijí zde kočky Manx známé pro svůj krátký ocas, pochází odsud cyklista Mark Cavendish a pro motorová vozidla mimo měst a vesnic platí neomezená rychlost, díky čemuž se zde natáčel i Top Gear.

Obrův chodník

Jde o místo, kde se nachází přibližně 40 000 přesně do sebe zapadajících čedičových sloupů. Také je součástí světového dědictví UNESCO a zároveň i nejpopulárnější atrakcí v Severním Irsku. Celková rozloha je 0,7 km² a nejvyšší sloup má 12 metrů.

**Lokalita posloužila na
natáčení Game of Thrones**

MARTIN MRKVA

Řady studentů skrývají velmi často výjimečné jedince. Není tomu jinak ani s Martinem Mrkvou ze Septimy A, který souhlasil s naším krátkým rozhovorem. „Vyběhávač“ Javorového trénující tímto způsobem na maraton se pyšní nejenom skvělou kondičkou, ale také obrovskou chutí do života. Poprosili jsme ho, aby nám přiblížil svůj příběh a podělil se o své tajemství, jak si v této vypjaté době (kdy už nám mozek vypověděl službu, ale my ho ještě potřebujeme na opravu známek) udržuje optimistického ducha.

1. Na začátek nejzásadnější otázka. Proč ses vůbec rozhodl začít běhat?

Hlavním důvodem byla změna životního stylu a zařazení pravidelného pohybu na čerstvém vzduchu do mého každodenního života.

2. Z našich občasných rozhovorů jsem se dozvěděla, že tvým pravidelným cílem bývá Javorový. Za jak dlouho a kolikrát za rok ho tak vyběhneš?

Z mého domu na „hroudu“ (tak tomu říkají zdejší goroli) mi to trvá cca 40 minut,

což je pro mne, jako pro totálního amatéra, docela nadlidský výkon a jsem rád, že si tenhle čas držím! V tomto roce jsem zatím zdolal asi 40 "Javorů". Bohužel, předešlý rok, kde mám naběháno přes 180 cyklů, nejspíš nepřekonám. Přibýly mi totiž brigády a také se teď především věnuju divadlu a hudbě a své nově vzniklé hudební skupině!

3. Děláš toho tedy opravdu hodně. Ztrácíš někdy motivaci? A jestli ano ... co tě zase zpátky nakopne?

Tak určitě! Myslím si, že to zná asi každý. Mě osobně spíš nakopne někdo než něco. Tím myslím svoji rodinu a kamarády, kteří mě ve všech směrech neskutečným způsobem podporují! Vidí v tom stejný smysl, dokážou mi porozumět, poznají, že se něco děje bez toho, abych jim to musel říct. Jsou tu pro mě 24 hodin, 7 dní v týdnu a vesměs mi všichni tito lidé žádanou motivaci a životní vizi dodávají.

4. A mimo běhání, děláš ještě něco jiného pro své zdraví?

Samozřejmě, dělám toho spoustu. Třeba tancování před zrcadlem a další šiléné věci, které jsou pro mé zdraví určitě přínosné. No, a jestli je řeč o cigaretách a alkoholu? Řeknu to takhle, je mi 18 a ještě jsem nikdy neochutnal alkohol, a že těch příležitostí bylo! Mně se stačí dobře najíst a zapít to nejlépe vodou s citronem a jsem v euforii.

5. Tvůj životní styl jsi tedy změnil docela radikálně. Všimáš si na sobě nějakých změn? Dělá to něco se tvým životem?

Díky běhání jsem získal neskutečnou dávku energie, celkové pohody a nadšení ze života! Najednou zvládám více věcí, než kdykoli předtím, a to jsem si ani ve snu nemyslel, že lze něčeho takového vůbec dosáhnout. Zbavil jsem se aspoň částečně své introverze, která mě dlouhou dobu předtím, než jsem vůbec začal běhat, doprovázela. A stále věřím, že se jí zbavím úplně, protože mě v mnoha směrech bohužel dost omezuje, ale to už odbočuji.

6. Za tu dobu, co tě znám, jsem tě snad nikdy neviděla ve špatné náladě. Máš nějaký klíč ke svému věčně optimistickému přístupu?

Klíčem může být jakýsi restart, dobré rodinné zázemí a láska k něčemu nebo někomu. Mně třeba velmi pomáhá hudba! Kromě toho, že si rád poslechnu nějaký ten dobrý song, se také snažím zahrát si ho na klávesách. Věřím, že hudba, divadlo a sport bude vždy zaujímat místo v mých volnočasových aktivitách.

7. A na závěr. Je něco, co bys rád čtenářům předal?

Začnu klasickou ohranou frází. Pokud máte sny, tak si za nimi BĚŽTE! Pamatujte, že všechno, co uděláte ve svém životě, bude mít smysl. Ať už vyhraje, nebo prohraje, nikdy to nevzdávejte! Uvědomte si, že musíte chtít vy sami, nikdo jiný to za vás neudělá! Změňte mysl, využijte své jedinečnosti a makejte! Každému přeji pevné zdraví, což je pro toto vše silným základem.

Jazyky a svět

Na světě existuje spousta jazyků. Liší se písmem, výslovností, gramatickou strukturou a složitostí. Někdy je těžké naučit se cizí jazyk, který je od toho našeho mateřského vzdálený a pro jeho znalost musíme vynaložit určité úsilí a hlavně ho poctivě trénovat. Bible praví, že Bůh popletl lidem jazyky v souvislosti s Babylónem, tam sestoupil na zem a dočista zmátl stavitelé Babylonské věže (Bábel=zmatek), před tímto úkonem prý byl jeden jednotný jazyk. Je toto vůbec možné? Mít jednotný jazyk pro všechny lidi na světě? Myslím si, že ne. I kdybychom měli jeden jednotný jazyk spojující všechny národnosti na Zemi, stejně by se přetvořil danou kulturou a bral si prvky z jazyka, který vládl na daném území v minulosti. Sice bychom se už nikdy nemuseli trápit s učením se slovíček jiného jazyka, ale na druhou stranu přišli o všechna díla minulosti, ať už česká nebo jakákoliv jiná. Nikdo by jim nerozuměl a upadla by v zapomnění.

Esperanto

Esperanto je nejúspěšnějším pokusem o mezinárodní jazyk. Žádná země neustanovila tento jazyk jako úřední, avšak má 1 mil. mluvčích, z toho 1 tis. jsou rodilí mluvčí. Za druhé světové války zemřelo spoustu esperantistů v koncentračních táborech, zejména židovského původu. Ze začátku mělo esperanto asi tisíc slovních kořenů, ze kterých šlo utvořit 10-12 tisíc slov. Dnes jazyk obsahuje 15-20 tisíc kořenů.

Volapük

Volapük byl prvním pokusem o mezinárodní jazyk velmi gramaticky podobným německému. Byl velmi náročný a členové spolku stejně na schůzích mluvili německy. Není divu, že brzy zanikl. Jak se zdá, tak pokusy o vytvoření mezinárodních jazyků nejsou marné. I když zatím všude dominuje rozmanitost (hlavně v Asii), přesto vznikají nová sjednocování a mezinárodní programy, které mají za úkol pomoci lidem s komunikací.

Anketa na téma PRÁZDNINY

Pavel Lanc (3. A) - Budu pracovat ve stavební firmě a hlavně pomáhat doma.

Adéla Makajová (6.SA) - Brigádu zatím nemám, protože pro 16tileté toho v Těšíně moc není :) Jinak dovolená s rodiči a pak samozřejmě čas s kamarády.

Mgr. Lipowská - Nikam letos nepojedu, ale mám lístky na Colors of Ostrava.

Unicorn (4.KA) - Brigádu budu mít v restauraci a pojedu do Chorvatska, Polska a Německa.

Daniela Chroboczková (6.SA) - Nejraději bych celé prázdniny prospala, ale to bohužel nejde, takže pojedu na pár táborů jako vedoucí v táboře a k tomu připojím brigádu v tiskárně.

Martin Mrkva (SpA) - Většinu času budu pracovat na Colours of Ostrava.

Mgr. Kudělová - Nemám rezervován žádný delší pobyt, ale každopádně se budu věnovat krátkodobějším turistickým a sportovním aktivitám.

RNDr. Kochová - Pojedu na Island a tam se těším na termální jezírka.

Hana Mart'áková (2. A) - O prázdninách plánuji cestovat po ČR. Dále budu pracovat v kavárně a hlídat děti na táboře.

Mariana Jančarová (4.KA) - Pojedeme autem do Švédska, Norska a Dánska. A na brigádu ještě bohužel nemůžu.

Tomáš Heczko (3. A) - Budu dělat vedoucího na táboře na Slovensku a pracovat v Tesco a ve werku.

Veronika Molinová (2. A) - Hned na začátku prázdnin pojedu s rodiči na dovolenou. Poté budu na několika táborech a zbytek času strávím s rodinou. Pokud mi vyjde i nějaká brigáda, budu ráda.

Mgr. Bartečková - Pojedu za dcerou do Švýcarska a jinak budu cestovat s vnukem po Česku.

Nela Tomanková (2. A) - Brigádu mám a jinak budu trávit čas hlavně s kamarády, ale také s rodinou. Doufám, že tyto prázdniny budou stejně skvělé jako ty minulé.

Valerie Pavlincová

Pan profesor Richard

π π - 7 - 1 - - z y k

Rozhovor s tímto charismatickým vtipálkem se nám dělal velmi snadno. Smát jsme se nepřestali, obzvlášť když detaily doplňoval profesor Vlček. Přes strach, že nebude umět odpovědět na naše záludné otázky, tento učitel tělocviku a ZSV vyprávěl o svém životě statečně..

Jak se dnes máte?

Při těchto vysokých teplotách se cítím unaveně, mám ale teplo rád, takže mám dobrou náladu. Když si i vzpomenu, že se rozvrh změnil, maturanti odešli, tak jsem spokojený.

Jaké jste měl dětství?

Dětství jsem měl šťastné. Měl jsem hodné rodiče, kteří mě podporovali ve všech mých aktivitách, a starší sestru. Ona byla ta hodná a já ten zlý. Byla v mládí klidnější, hodnější, já jsem to musel vždycky něčím vykompenzovat.

Měl jste v mládí nějakou oblíbenou hračku?

Rád jsem měl stavebnice Merkur a podobné. Jelikož jsem byl a jsem nadále manuálně zručný, tak jsem pěstoval své schopnosti právě na hračkách tohoto typu.

Vždycky mě bavilo něco vyrábět. Jsem taková umělecká duše. Nebyl jsem na medvídky, ale - panenky *doplní ho profesor Vlček. Rád bych zdůraznil, že ani to, ne. Rád jsem vyráběl a skládal třeba i modely letadel.

Kým jste chtěl být, když jste byl malý, a jak jste se dostal k učitelství?

Neměl jsem žádnou specifickou vysněnou práci, spíše jsem měl různé představy, jako třeba o zedničině a jiné manuální práci. Nikdy jsem nepomyslel na to, že bych byl učitelem. V dětství jsem si na něj určitě nehrál, to přišlo až teď. Vlastně jsem si tím nebyl jistý, ani když jsem vystudoval univerzitu.

Nejdřív jsem pracoval v soukromém sektoru, potom jsem šel povinně rok na vojnu a během té doby se změnily různé podmínky na trhu. Když jsem se vrátil, byla mi nabídnuta tato pozice. Od té doby tady učím 22 let. Za tu dobu jsem odučil i třeba mé nynější kolegy, jako třeba Lisztwana. I profesorku Bernatíkovou si pamatuju jako studentku. Je to smutné.

Kdo byl Váš vzor?

Budha. Na fakultě to byli někteří dobří učitelé, ale obecně fandím těm, kteří to v životě někam dotáhli.

Kdybyste mohl dělat jakoukoli jinou práci, jaká by to byla?

Kteroukoliv! Nebojím se třeba manuálních prací, jako je práce se dřevem. Velmi respektuji odborníky a řemeslníky, kteří dokážou tvořit to, co já nezvládám. Bavilo by mě být třeba dřevorubcem. Prosím Vás pane, neviděl jste Richarda? *ozve se opět p. Vlček

Kde se vidíte za deset let?

Pod kytkama. Jestli dožiju, protože člověk nikdy neví, a vzhledem k mému životnímu stylu to bude zázrak, bych rád byl v pozici, ve které jsem teď. Netajím se tím, že mě tato práce baví. Dneska ale člověk opravdu neví, co se může stát za tak dlouhou dobu. Můžeme mít nějakou představu, ale doba je rychlá, vše se mění, takže nikdy nikdo neví, jaké to opravdu bude. Bude mi stačit, když budu zdravý, spokojený a užívím svou rodinu. Přál bych si, aby se hlavně dařilo dětem. Tady kolega to celé ještě úplně nechápe, jelikož to moudro přijde s věkem. Zatím ho tady musím vychovávat, protože beze mě by si nevěděl rady.

Jaká byla Vaše nejzvláštnější zkušenost se žáky?

Toho už bylo tolik. Mně u maturity zvraceli, omdlávali i překvapili něčím zajímavým. Z kurzů mám spoustu nezapomenutelných zážitků. Člověk nikdy neví, co čekat. Když mám pocit, že jsem ve školství zažil vše, stane se něco, co mě přesvědčí o opaku. Zažil jsem i dobu, kdy jsem podepisoval vysvědčení

mé budoucí ženě jako třídní ...

Co děláte ve volném čase?

Věnuji se rodině, mám kamarády, sportuji, jezdím na kole. Nejraději ale věnuji čas zahradě. Mám tam skalku, zakrslé jehličnany, neustále tam tahám balvany, přičemž relaxuji. Nacházím tam to, co nemám v práci. Nejsem přímo pěstitel, nerozeznám šnytlík od pažitky, což je vlastně totéž. Opravdu v kytkách a ovocných stromech se nevyznám. Proto mi z jabloně, kterou jsem zasadil, vyrostla švestka.

Jakou hudbu posloucháte?

Poslouchám rock, metal, například Iron Maiden, Metaliku, Rage.

Než jsem se oženil, jezdil jsem pravidelně na Masters of Rock do Vizovic s kamarády. Následně ty výlety jako mávnutím proutku skončily.

Jaká je Vaše oblíbená kniha?

Čtu převážně faktografickou literaturu zaměřenou na období 2. světové války.

Jak byste se popsal jedním slovem?

Moudrý člověk není jedno slovo. Neděláš rozhovor do rubriky zábava - aha, v tom případě optimista.

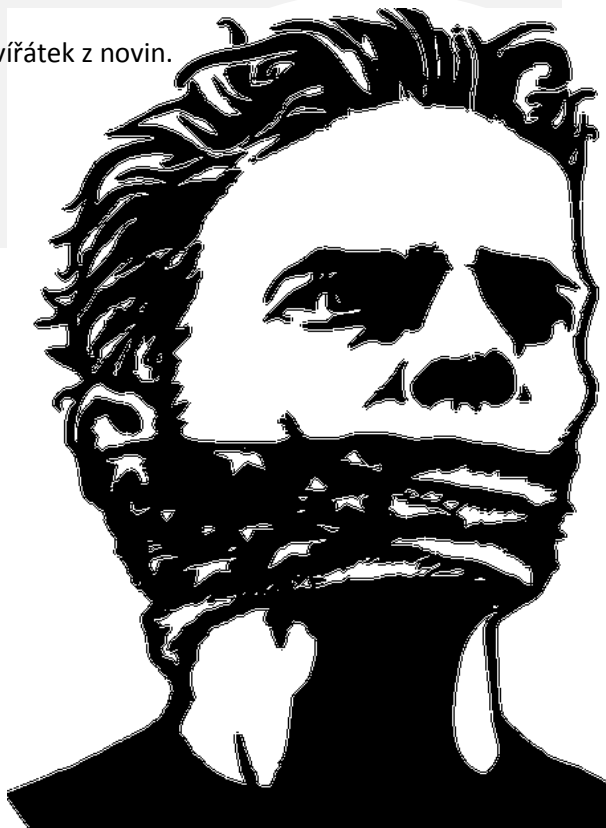
Děkuji za rozhovor

Anna Murycová

PŘIZNÁNÍ GMCT

- Nikdy si nevybírám obědy přes internet. Kuchařky se dá vždycky ukecat.
- Jednou večer jsem psala své kamarádce, jestli si nejde pokecat za barák, že jí musím něco říct. Bohužel jsem to nechtíc poslala naší dějepisárce. Neodpověděla.
- S paní profesorkou němčiny jsme nikdy nepsali písemky, když byl úplněk Prý jsme za úplňku nepoužitelní ...
- Zazvonilo na hodinu a my čekali na profesorku ...5 minut... 10 minut .. nakonec šel jeden žák na záchod a načapal profesorku, jak si za dveřmi pochutnává na zákusku.
- Pouze v hodinách Výchovy ke zdraví se můžeme dozvědět, že lze dýchat hýžděmi, že žvýkačka je podpůrná látka, že všechny léky jsou pouze marketingovými triky a slouží pouze ke tlumení bolesti a že nejlepší přítel je zdrojem našich veškerých problémů.
- Lepím lidem na skříňky nálepky zvířátek z novin.

CYKLUS

RECEPTY K TABULI

JAHODOVÝ DŽEM

Pátým receptem se nám pochlubí paní profesorka Pietrová. Co si pro nás připravila? Čím nám nažhaví chuťové buňky? Čti dál a dozvíš se!

* **Ingredience:** čerstvé jahody, cukr krystal, citrón

* **Postup:** jahody opláchnu, přesypu cukrem a nechám do druhého dne; potom ovoce vyndám a zbylou šťávu i s cukrem vařím asi půl hodiny; přidám jahody a podle potřeby cukr a vařím dalších 10 – 20 minut a před koncem přidám citrónovou šťávu; plním sklenice, zavíčkuji, obrátím dnem vzhůru a hotovo 😊

PÁR ODPOVĚDÍ PANÍ PROFESORKY NA ZVÍDAVÉ OTÁZKY:

Jaký největší úraz jste zažila v kuchyni při vaření?

Občas se nedaří, takže řezné rány od nože nebo struhadla, no a také spáleniny se vyskytují, chválabohu zatím nic vážnějšího.

Jaký názor máte na vegetariánství a veganství?

Každému vyhovuje něco jiného, takže pokud se lidé cítí fajn bez masa, proč ne; sama jsem byla vegetariánkou pár let a musím říci, že mi to zdravotně jen prospělo.

Kolikrát denně si dopřáváte kávu? A jaký druh máte nejraději?

Co se týče kávy, jsem závislák. Ráno a někdy i odpoledne si dopřeji šálek silné černé kávy bez cukru; je to jakýsi rituál, který dává pocit, že věci jsou tak, jak mají být; jakási chvilka zklidnění.

Jaký opravdu nejpodivnější pokrm jste ochutnala? A kde to bylo?

Snad tvarůžkové zákusky, kdy čekáte sladkou chuť, a ejhle, chutná to po sýru. Bylo to loni na Flóře Olomouc.

A poslední otázka, která se netýká kuchyně. Co Vás inspirovalo k učitelství angličtiny?

Mám ráda češtinu a cizí jazyky, žijeme tady na hranici s Polskem a Slovenskem, a ještě navíc naše nářečí má hodně z němčiny; když lidé spolu mluví, je to jako hudba. Líbí se mi slyšet ty rozličné rytmy, melodie a zvuky.

Děkuji za skvělý recept, který se skvěle hodí do nynější jahodové sezóny!

Klára Moravcová

PROFESOR LISZTWAN A JEHO TOP5 PLAYLIST

Hudbu poslouchá každý, ovšem platí pravidlo: "Co člověk, to jiný styl". Požádali jsme tedy pana profesora Lisztwana, aby nám představil svůj Hvězdný playlist aneb Hudba pro každou příležitost v následujících kategoriích:

1. Já tak rád trsám, trsám
2. Deep song
3. Hudba pro sport
4. Moje srdcovka

1. Kabát - Pohoda

"Až tak rád netrsám, ale když už musím a sejde se správná skupinka lidí, pak je to tato píseň"

*...Když se u nás chlapi poperou,
tak jenom nožem, a nebo
sekerou.
V zimě tam dlouhý noci jsou,
a tuhej mráz...*

2. Gladiator Theme Song - Now we are free

Pan profesor si pro nás přichystal tématický soundtrack k válečnému filmu Gladiátor, který podle ČSFD patří me TOP15 nejoblíbenějších filmů. Ještě jste film neviděli? Chyba!

3. Eye of the Tiger - Rocky

Je málo starších písniček, které dokáží nakopnout uši dnešní mladé generace. Tato hitovka je ovšem nesmrtelná a dokáže vám zaručit 100% boost.

*..It's the eye of the tiger
It's the thrill of the fight
Risin' up to the challenge
Of our rival*

*And the last known survivor
Stalks his prey in the night
And hes watching us all in the
Eye of the tiger..*

4. Srdcovka?

“Těžká volba, žádnou vysloveně
“srdcovku” nemám, záleží na
náladě.”

Spending my time - Roxette

*...Spending my time
Watching the days go by
Feeling so small
I stare at the wall
Hoping that you think of me
too
I'm spending my time...*

Roxette je švédské duo zastoupené kytaristou Perem Gesslem a zpěvačkou Marií Fredrikssou. Jejich hudbu lze stručně vyjádřit názvem jejich alba největších hitů – Nenud' nás a přejdi k refrénu! Svěží, melodický a chytlavý pop od autora zbožňujícího

Beatles v kombinaci s hlasem zpěvačky Marie Fredriksson nezaznamenal úspěch jen ve Švédsku nebo Evropě, ale dokázal se prosadit celosvětově.

(a další **Sword maker - Vikings, Hurt - Johnny Cashe**)

Děkujeme za typy a těšíme se na další TOP5playlisty osobností naší školy.

Klára Moravcová

Až zavládnou rozpory

Magdalena Bilková

*Pánem je ticho, co láme bez milosti skály
a tma, jež kolébá zlomené ve své náruči.
Skřípavé housle věčné requiem dohrály,
panovník zavládne chudým v područí.*

*Zlomená divnovíla se z ohně znovu nezrodí,
fénix nepovstane zas jednou z popela.
Bystrooký na metr vůbec nic neuvidí,
věčná temnota zbarví se do běla.*

*Ve dne na nebi zazáří luna
a v noci zaplane slunce.
Králi z hlavy spadne koruna
a ryba utopí se v tuňce.*

NEJZAJÍMAVĚJŠÍ OBYDLÍ SVĚTA

Léto se nám blíží a neukojitelná touha cestovat nás naplňuje až po konečky prstů. Máme už dost tohohle všedního života se zavedenou rutinou. Je čas konečně vidět něco zajímavého. Pojdme si však ukázat pár obydlí, jejichž majitelé se rozhodně neplánují na léto spakovat a odjet. Právě naopak. Tisíce turistů přijíždějí k nim a nakukují do oken jejich kuchyní, ložnic a koupelen. Však k tomu mají dobrý důvod. Představuji vám seznam nejzajímavějších obydlí na světě.

1. Hobití dům ve Walesu

O Hobitíně na Novém Zélandu ví snad každý fanoušek J. R. R. Tolkiena. Tenhle dům se však od stavení ve

vesničce poněkud liší. Byl postaven dvaatřicetiletým Simonem Dalem, kterého už nebavily stereotypní domy všude kolem něj. Vzal osud do svých rukou a se svým otcem postavili tento skvost. Na výstavbu obydlí byly využity především přírodní materiály – základy jsou utvořeny ze stromů z okolního lesa, střecha je pokrytá zeminou, solární panely jsou samozřejmostí. Dnes již Simon vychovává uvnitř hobití nory 2 své potomky. *len doufeime že ie*

2. The church house

Je líbo bydlet v kostele? Tak jedte do Nizozemí! Zecc Architecten koupila dva opuštěné kostely a přebudovala je do moderního rodinného domku. Snoubí se zde opravdu středověké s novodobým. Obývací místnosti vévodí velká vykládaná okna, hned vedle koupelny máte varhany, samozřejmě nechybí i velký kříž nade dveřmi. Těžko říct, za jak dlouho si člověk zvykne na život v takovémto zasvěceném místě.

3. Nejužší dům na světě, Krakow

Naši státní sousedé se také mají čím chlubit. Mezi dvěma velkými budovami vznikla úzká ulička. No, a to je přece škoda ji nevyužít! Tak vznikl Keret House – nejužší dům na světě. Šířka domu se různí od 92 do 152 centimetrů. Na dvou patrech se nachází ložnice, kuchyň, koupelna a dokonce i malý obývací. Lidem s klaustrofobií ale vstup moc nedoporučujeme.

4. Domes for the World, Indonesia

Vesnička malých domečků v Yogyakarta je nejenom architektonicky zajímavá. Tato malá obydli byla vybudována pro lidi, kteří vlivem zemětřesení ztratili své domovy. Nadace "Domes for the world" vytváří vesničky pomocí techniky eco-shells. Domy jsou velmi odolné, šetrné na životní prostředí, šetří energii a vodu.

5. Boeing 727 hotel, Costa Rica

Pokud vám někdy doslouží letadlo, nevyhazujte ho do šrotu. Místo toho z něho postavte hotel a vydělávejte dál. Za 9 tisíc tu můžete prožít vskutku nezapomenutelnou noc. Hotel má krásný výhled na moře, hned za zády máte deštný les. Možná pak budete létat i ve snech.

Klára Černohorská

Principy Betty McHello

Betty McHello má čtyřiašedesát let a čtvrt století pracovala v mlékárně. Nedávno jí šéfová oznámila: „Měla by sis odpočinout.“ „Je čas zvolnit,“ doplnila. Jak kdyby o tom ti mladí, věčně hysteričtí a uspěchaní, něco věděli. Teď je to samý jogging, veganství, AjFóny, ale ani normální kafe uvařit neumí! Jen by si užívali, chodili do kaváren, na zábavu s extrémně ohlušující hudbou, na čínský nudle a suši, ale aby pořádně makali, to ne.

Betty se budila každý den přesně v 6:00. Uvařila kávu pro celou svou rodinu, i když už v obrovském rodinném domě bydlela sama, jen ta potvora kočičí jí každé dopoledne pomňoukávala na parapetu za oknem. Z Billovy skříně vytáhla všechny košile, které se zdály použité. Její manžel totiž pracuje v bance, nosí každý den jinou košili, a proto, že se mu zdá prát je po jednom dni nošení naprosto neekologické, dává je zpět do skříně. To ale Betty moc dobře ví, a tak mu je potají z šatníku vyndává a pere. Sice už jeho kostkované košile nikdo tři roky nenosí, ale jistota je jistota. Tady jde o princip, přeci. Vždycky jde o princip. Třeba jako když každé ráno obejde všechna okna a zkontroluje závěsy, které má její muž tak rád a ona je nesnáší. Nelíbí se mu, když jsou skrčené a neurovnané. Proto je po každém probuzení radši zkontroluje. Nemá ty kýčovitě závěsy vůbec v lásce, ale Bill ano. I přes to, že teď by se s ní o závěsech nehádal, nechala je tam. Má je opravdu moc rád.

Hned po snídani se oblékla do volných kalhot a hodila přes sebe jeden z kabátů. Bill nikdy nerozuměl, proč jich má tolik. Často spolu vedou takovou menší hádku o neužitečnosti kabátu, ale to jen tak na oko, aby se neřeklo. Jde tady o princip. Měl jednu bundu, kterou nosil celý svůj život a která teď visí na věšáku. Už ji tři roky neměl na sobě, ale ještě pořád voní jako voda po holení.

Čerstvě nakrémované boty uložené v botníku ve vrchním šuplíku (v tom dolním má totiž boty její manžel), si opatrně obula na své unavené, bolavé nožky. Zkontrolovala, zda jsou všechna světla zhasnutá, a zabouchla za sebou dveře. Dala si pozor, aby klíčem v zámku otočila přesně dvakrát (zas ten princip), a teprve potom se mohla vydat po schodech dolů. Výtahem nejezdí, ten používají jen mladí. „Měla by sis odpočinout.“ Takhle to řekli. Řekli jí to přesně ti, kteří neumí chodit po schodech. To jsou samý eskalátory a výtahy, ale starý dobrý schody nesejdou. Kdyby uměli vařit aspoň to kafe. Všichni dneska mají pětadvacet, chlubí se papíry s razítkem, neumí čitelně napsat na papír nic jiného než svůj vlastní podpis, jako prevenci proti migrénám polykají ibalgin a pijí kapučíno.

Na schodech potkala blondátou sousedku bydlící o patro výš. V jedné ruce držela psa s růžovým obojkem, který se na Betty snažil štekat, ale znělo to spíš jako chrochtání, a v druhé telefon. „Ne, Dane, nemůžeme to schválit, když je smlouva napsaná na kupujícího, proč tomu sakra nerozumíš?“ rozčileně vysvětlovala někomu na drátě.

Betty blondýně připomenula, ať si konečně vybere schránku. Na to jí mladá slečna s věčně u ucha přilepeným telefonem odpověděla kývnutím, ale stejně věnovala pozornost hovoru s tvrdohlavým Danem. To pošta ze schránky na jméno McHello je vždy prázdná, Betty ji dennodenně kontroluje. Ne že by snad nějaké psaní čekala, ale jde o princip.

.....

Betty se postavila před Billa a přemýšlela, co řekne.

„Zase budou volby. Určitě zvolí nějakého budižkničemu,“ řekla mu.

On mlčel.

„A ta nána o patro výš si pořád nevybírám schránku.“

Bez odpovědi.

„Vyhodím ty závěsy, k ničemu se nehodí.“

Ticho.

„Dneska jsem ti zašila tu díru v kalhotách a vyprala košile. Že ty mě nikdy neposlechněš a strčíš je zpátky, že ty to pořád děláš?“ usmála se i přes slzy na obličej.

Položila tulipán na hrob před sebou. Přemýšlela, co mu ještě chce říct a přitom kopala špičkou namazaných bot do zmrzlé půdy. To proto, aby měla důvod je večer znovu vyleštit.

„Chybíš mi. Jsou to tři roky, ale zdá se to jako týden. Přijdu příští úterý. Však ty víš. Pomalu se otočila a odešla. Chodila sem každé úterý. Jde přece o princip.

LETNÍ FESTIVALY

Léto s sebou přináší teplé prosluněné dny, vhodné k nejrůznějším akcím. Některé festivaly se pojí s legendami a mají své dlouho zakořeněné tradice, jiné slouží umělcům jako prostředek, jak se podělit o svou tvorbu s diváky. Já jsem si dovolila upozornit na dva české a dva zahraniční.

Tanabata (たなばた/七夕) - Japonský festival převzat z čínského festivalu Qixi. Oslavuje setkání božstev Orihime a Hikoboshi, představující hvězdy Vega a Altair. Podle legendy se tito milenci mohou setkat pouze jednou za rok, a to sedmý den sedmého měsíce podle lunisolárního kalendáře. V ten den vytvoří straky most přes Stříbrnou řeku (Mléčná dráha) a pár se může znovu shledat. Slavnosti začínají už od 7. července podle gregoriánského kalendáře, ale podle toho, v jakém regionu se nacházíte, mohou začít i někdy v srpnu.

Burning Man - Festival plný barev, ohně a šílených kostýmů se koná na přelomu srpnu a září na dně vyschlého jezera v severní Nevadě. Provází ho plno světelných show a koncertů a je zakončen spálením 30metrové lidské postavy. Zakázány jsou zbraně a pyrotechnika.

Štěrkovna Open Music - A teď něco, kam se máte větší šanci dostat a je to vcelku blízko. Letos se v areálu hlučínské Štěrkovny bude konat od 26. - 28. 7. už 14. ročník hudebního festivalu Štěrkovna Open Music. Vystoupí zde například Wohnout, Iné Kafe, Anna K., Emma Smetana nebo i Horkýže Slíže. Ceník se pohybuje od 500 Kč - 1200 Kč a vstupenky v předprodeji jsou už skoro vyprodány.

Letní šapitó - Od 11. - 17. 6. vás letos čeká také Letní šapitó - festival divadel na Hlučínském jezeře. Můžete se těšit na parodii filmu Titanic, která zde bude mít premiéru hned v pondělí 11. 6., nebo třeba na hru Gedeonův uzel. O dětský program se postará noční skřítek Strašfuňák. Pokud se škrábete na hlavě a ptáte, co si máte vzít na sebe, protože tohle je divadlo, ale venku bude pravděpodobně horko, tak se nemusíte obávat - přijít můžete v neformálním letním oblečení. A když je šapitó ještě zavřený? Tak se můžete podívat do Muzea Hlučínska nebo na dětský ranč Hlučín.

Valerie Pavlincová

**Toužíš se i ty stát součástí
našeho týmu a přispívat do
našeho školního časopisu?**

Pak zbystři, mluvíme právě
k tobě!

Noví redaktoři jsou vždycky
vítáni, stejně jako nové nápady
a inovace. Proto neváhej
kontaktovat kohokoliv z týmu
BOŽKOPISU a přidej se k nám
již dnes!